

Predikan i Skepplanda församlingshem och Hålanda kyrka 2022

Femte söndagen i påsktiden

"Att växa i tro"

Hosea 14:5-9

1 Joh 3:18-24

Joh 15:10-17

Ps: 198, 1:4, 252, 29, 393, 743

De flesta dagar i almanackan nuförtiden har ju ett särskilt tema, ofta internationella teman ibland bara något som förekommer i Sverige. Kanelbullens dag, 4 okt, firas till exempel bara i Sverige. Men den 23 november är det internationella *hattdagen*, och det är ju en mycket viktigt dag.

En del dagar är dessutom utsedda av FN, som FN-dagar. Och en sådan dag är den 20 mars som FN utnämnt till den *internationella glädjedagen*. Och det är ju riktigt bra att FN vill sprida glädje och skapa ett lyckligt samhälle. Men jag blir lite tveksam till när jag ser vissa av FN:s olika tips för att vi ska bli mer lyckliga. Vissa saker är väl bra, som att njuta av naturen och göra andra människor lyckliga. Andra tror jag är av mer begränsat värde, som att vikten av att sprida roliga saker på sociala medier. Och när det gäller FN:s uppmaning att vi ska anamma *hedonism* för att bli mer lycklig, ja då blir jag än mer fundersam.

Hedonism innebär att njutning är det centrala målet för människans strävan. Ett gott liv innebär att maximera njutning och ens välmående. *Åt, drick och var glad*, skulle man kunna sammanfatta hedonismen.

Men det är ett kortsiktigt sätt att se på lycka och glädje. Att sträva efter lycka för dess egen skull blir lite som att jaga sin egen skugga. Det blir en ständig jakt där man aldrig helt når fram.

Ändå vill vi ju alla bli lyckliga! Men hur ska då göra för att få lycka och frid? Vad skänker oss glädje? Vad skänker dig glädje i livet?

Ja, bara hur jag formulerade den frågan säger något, alltså vad *skänker* dig glädje? Glädje är något som *skänks* oss, det är inget vi själva kan ta oss. Det betyder att orsaken till vår glädje är något vi måste ta emot.

Vi vill alla känna glädje och bli lyckliga. Och - *det vill Gud också!* Gud är ingen glädjedödare utan tvärtom en *glädjefödare*. I dagens evangelium säger Jesus: *"Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig"*. Alltså Jesus nöjer sig inte med att vi bara ska vara sådär lagom glada och smålyckliga, utan att vår glädje ska vara *fullkomlig!* Och visst är det skillnad på glädje och glädje! Och då tänker jag inte på skadeglädje som *inte* är någon sann glädje. Utan jag tänker på en ytlig glädje som går över så fort orsaken till glädjen försvunnit, till skillnad från en inre glädje och frid som kan finnas kvar där även om jag för stunden inte ser något framför mig att glädjas åt. Jag tror att det är det sistnämnda som

Jesus tänker på när han talar om den *fullkomliga* glädjen. En glädje som inte är beroende av livets yttre växlingar.

Jesus säger att vår glädje blir fullkomlig när *hans* glädje är i oss. *Min glädje skall vara i er!* Glädjen är en gåva som Gud vill ge oss.

Och hur ska vi då göra för att uppnå denna glädje? Vad är det Jesus har sagt? Jo, han talar om att vi ska hålla hans bud, och det viktigaste budet är att vi ska älska varandra. *"Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er."*

Jesus uppmanar oss inte att söka lyckan direkt. Ingenstans säger han att vi, som FN föreslår, ska satsa på att göra saker som gör oss glada, antingen det handlar om att äta och dricka gott i glada vänners lag eller se ett humorprogram på TV.

Inget fel i det förstås, men den sanna glädjen kommer som en *bieffekt* av andra saker. Älska varandra – så blir ni lyckliga, säger Jesus. Älska varandra så kommer er glädje bli fullkomlig eftersom då kommer min glädje vara i er. Och det är så viktigt att han upprepar det en gång till i slutet av evangeliet: *Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.*

Men: *kan kärlek befallas fram?* Är inte kärlek frukten av fri vilja? Jo – men vi följer ju buden av just fri vilja. Jesus tvingar oss inte. Och när Jesus talar om kärlek talar han inte om *känslor* utan om *handling*. Har man svårt att känna kärleksfulla känslor till någon kan man börja med handling. *Handla* som om du älskar den andre så kommer känslorna också.

Jesus har utvalt oss som vänner, och han har utvalt oss i glädje. *Detta har jag sagt er för att min glädje ska vara i er.* Jesus är ingen glädjedödare, utan en glädjefödare. Hans egen glädje, den vill han ska födas i dig. Han vill föda glädje i ditt liv, så att din glädje blir fullkomlig.

Älska varandra som jag älskat er. Ja, när du älskar din medmänniska, då finns det en liten bit av Gud i dig eftersom kärleken är gudomlig. Av oss själva kan vi inte älska men Jesus vill låna ut lite av sin kärlek, ja, av sig själv till oss. Då blir vi kvar i hans kärlek.

När vi som kristna älskar varandra, så som Jesus älskat oss, då är han närvarande mitt ibland oss. Och då kan glädjen födas i våra liv, en glädje som har en gudomlig källa, den *fullkomliga* glädjen.